

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4/2025
15.01.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћници Жељко Станојевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Марковић, адвокат из ..., ради утврђења и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2157/24 од 17.07.2024. године, у седници одржаној 15.01.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против ставова првог и трећег изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2157/24 од 17.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 2337/23 од 23.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог туженог да се предметној парници споји парница П 45137/13. Ставом другим изреке, дозвољено је преиначење тужбе. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да суд утврди да она, по основу извршавања уговора о доживотном издржавању са туженим, закљученог и овереног 05.06.2001. године пред Трећим општинским судом у Београду ЗР 349/2001, има право својине у делу од 1/2 на двособном стану у Београду, Општина ..., који се налази на трећем спрату стамбене зграде за колективно становање у Ул. ... означен под ред.бр. .. површине 56 м², на к.п. бр. .., уписан у ЛН бр .. КО ..., као неоснован. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да суд утврди да она има право својине по основу стицања у браку са туженим на двособном стану у Београду, који се налази на трећем спрату стамбене зграде за колективно становање у Ул. ..., означен под ред.бр. .., површине 56 м², на к.п. бр. .., уписан у ЛН бр .. КО ..., као неоснован. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да суд туженог обавезе да јој по основу извршавања уговора о доживотном издржавању закљученог и овереног 05.06.2011. године пред Трећим општинским судом у Београду ЗР 349/2001 или по основу стицања у браку исплати износ од 49.700 евра, са законском затезном каматом у складу са Законом о затезној камати, почев од 19.09.2013. године па до исплате, све у динарској

противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као неоснован. Ставом шестим изреке, тужилја је обавезана да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 769,500,00 динара. Ставом седмим изреке, одбијен је захтев тужилје за ослобађање од обавезе плаћања судских такси у овом поступку.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж 2157/24 од 17.07.2024. године, ставом првим изреке, одбио, као неосновану, жалбу тужилје и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П 2337/23 од 23.11.2023. године, у ставу трећем, четвртном, петом, шестом и седмом изреке. Ставом другим изреке, одбачена је, као недозвољена жалба тужилје, изјављена против става првог и другог изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 2337/23 од 23.11.2023. године. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против ставова првог и трећег изреке правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилја је изјавила благовремену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао правноснажну пресуду у побијаном делу, у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Наводи ревизије тужилје о томе да је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 4. Закона о парничном поступку су без утицаја на одлучивање, имајући у виду да та битна повреда одредаба парничног поступка није разлог за изјављивање ревизије, на основу одредбе члана 407. став 1. тачка 2. истог Закона. Неосновани су наводи ревизије тужилје да је другостепени суд био дужан да закаже расправу, имајући у виду да је у овој парници првостепена пресуда већ једном укинута. Супротно тим наводима ревизије тужилје, другостепени суд је, потврђујући првостепену пресуду, прихватио утврђено чињенично стање и оцену доказа који су изведени пред првостепеним судом, па није било разлога за заказивање расправе пред другостепеним судом, у смислу одредбе члана 383. став 3. Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, за време трајања брачне заједнице парничних странака од 28.10.1995. године до 30.11.2009. године када су се споразумно развели, тужени је пред Трећим општинским судом у Београду закључио и под бр. РЗ 349/2001 оверио Уговор о доживотном издржавању са сада пок. ВВ из ..., тако што се, у својству даваоца издржавања, обавезао да примаоца издржавања доживотно издржава неговањем, пажњом и лечењем у болести, те помагањем новчаним средствима месечно у двоструком износу који прималац добија од разведеног супруга за издржавање, обезбеђењем у случају болести особе која ће је неговати, јер има пребивалиште ван Београда и сахранити на достојан начин у складу са месним обичајима. ВВ је била тетка мајке туженог, а преминула је у Београду ..2010. године (након развода парничних странака). Трошкове сахране, подушја и подизања споменика сносио је тужени. Уговором о купопродаји непокретности закљученим 26.09.2011. године, тужени је у својству продавца, стан који је био предмет уговора о доживотном

издржавању, продао ГГ (купцу), за купопродајну цену од 81.000 евра. Према налазу и мишљењу судског вештака за економско-финансијску област, тржишна вредност предметног стана на дан вештачења (01.03.2014. године) износи 106.400,00 евра. Од закључења брака, парничне странке су живеље у заједници са родитељима туженог, у њиховој породичној кући у ..., тако што су обоје били запослени, док су у периоду од 2006. године до 2009. године живеље у Канади, где је тужени био запослен као таксиста, музичар и сниматељ за плату од око 2.500 долара месечно, а тужиља као чистачица у хотелу, као и хонорарно, за плату од око 3.000 долара месечно, од чега су, за потребе издржавања пок. ВВ месечно слали у Србију око 200 евра. Родитељи туженог, ДД и ЂЂ, поднели су тужбу за главно мешање у парници П 14137/13, против парничних странака, ради утврђења да су сувласници са по 1/4 идеалних делова стана у ... улици у Београду, који је стечен по уговору о доживотном издржавању са пок. ВВ.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су тужбени захтев тужиље одбили и то: стварно-правни, у смислу одредбе члана 171. став 1. Породичног закона, и одредбе члана 194. став 1. Закона о наслеђивању ("Службени гласник РС", бр. 46/95 ... б/15), имајући у виду да је тужени предметни стан стекао након развода брака пошто је својина на предметном стану на њега прешла моментом смрти примаоца издржавања, ...2010. године; облигационо- правни јер тужиља није доказала висину свог захтева, пошто њено потраживање не може бити једнако половини тржишне вредности предметне непокретности, већ је она била дужна да докаже висину свог улагања у издржавање примаоца издржавања, а није тако поступила.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 171. став 1. Породичног закона, прописано је да имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину.

На основу одредбе члана 194. став 1. Закона о наслеђивању, уговором о доживотном издржавању обавезује се прималац издржавања да се после његове смрти на даваоца издржавања пренесе својина тачно одређених ствари или каквих других права, а давалац издржавања се обавезује да га, као накнаду за то, издржава и да се брине о њему до краја његовог живота и да га после смрти сахрани.

У конкретном случају, предметни стан тужени је стекао смрћу примаоца издржавања, пок. ВВ, која је преминула ...2010. године, након што је брак парничних странака правноснажно разведен по основу споразума 30.11.2009. године. То значи да се не ради о имовини која је стечена радом у току трајања заједнице живота парничних странака, у смислу одредбе члана 171. став 1. Породичног закона, у вези члана 194. став 1. Закона о наслеђивању, па је правилан закључак нижестепених суда да не постоји основ за стицање сувласничког удела тужиље на предметном стану (стварно-правни захтев). Правилан је закључак нижестепених суда да тужени није дужан да тужиљи исплати износ од 49.700 евра, са каматом од 19.09.2013. године, па до исплате, у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, имајући у виду да је он предметни стан продао 2011. године, за купопродајну цену од 81.000 евра и да тужиља нема сувласнички удео на том стану. Облигационо-правни

захтев, у смислу свог доприноса на име издржавања примаоца издржавања за време трајања брачне заједнице парничних странака, тужилја је била дужна да докаже, у смислу одредбе члана 228. Закона о парничном поступку, а она ту чињеницу није доказала.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка, јер је донета правилном применом одредбе члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку, имајући у виду његов исход.

Имајући у виду да тужилја неосновано у ревизији указује на погрешну примену материјалног права, Врховни суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**